

[Aksel Larsen.]

nismen, om saa de 17 000 Stemmer, vi har, repræsenterer Arbejderne i Danmark? Nej, det er lidt langt ude, for vi har udtrykkelig gjort Rede for, at den revolutionære Kamp ikke er en Kamp, som føres af et Mindretal, men af det store Flertal i Befolkningen. Man maa ikke forveksle Flertallet i et borgerligt Parlament med Flertallet i Befolkningen, for de to Ting har ikke noget som helst med hinanden at gøre. Og hvad angaar vore 17 000 Stemmer, saa tag ikke fejl! Vi fik 17 000 Stemmer, men det kunde tænkes, at der var lige saa mange til og maaske flere, som var berøvet Stemmeretten paa Grund af de demokratiske Forhold her i Danmark. For øvrigt har vi aldrig paastaet, at vore Tilhængere i Øjeblikket er hele Arbejderklassen. Vi taler paa Arbejderklassens Vegne, fordi vi ved, vi tjener dens Interesser. Men vi har hele Tiden sagt, at det, det gælder om for os, er at erobre Arbejderklassens Flertal; det har vi ikke nu.

Munch-Petersen: Der er under denne Debat blevet talt en Del om Folkestyre her i Danmark, der er blevet talt om Et- og To-Kammersystem og om det demokratiske Styre i det hele taget. Men det demokratiske Styre er et Bedrag, thi i et kapitalistisk Samfund er det andre Magter, som bag Kulisserne styrer. Det er Højfinans, der bestemmer den Politik, der skal følges, og de Love, der gennemføres, er Udtryk for, hvad de afgørende Kapitalgrupper ønsker. Man sætter sin Villie igennem ved Hjælp af de Partier, der bestaar, ved Hjælp af den kapitalistiske Presse, der jo ogsaa er betalt af Kapitalen, denne Presse, som laver et vældigt Massebedrag, som søger at vildlede og forvirre det mest mulige. Man kan f. Eks. spørge om, hvor mange af de Vælgere, som har stemt paa de borgerlige Partier, der virkelig vil være i Stand til at svare paa, hvad disse borgerlige Partier vil gøre efter Valget. Hvor mange af de Vælgere, som stemte paa Venstre f. Eks., stemte for Valutaloven? Hvor mange af de Vælgere, som stemte paa Socialdemokratiet, stemte for nye Nedsikringer? Jeg tror ikke, at ret mange af de Vælgere, som stemte paa disse to Partier, har villet stemme for henholdsvis Valutaloven og nye Nedsikringer.

Tilmed er det jo saaledes, at i Danmark har vi ikke en Gang det borgerlige Demokrati. Vi er aldrig i dette tilbageblevne Land naaet saa langt i Udviklingen, at vi overhovedet er naaet til det borgerlige De-

mokrati. Nej, i Tyskland har man borgerligt Demokrati, der har man 21 Aars Valgret, der er ikke noget Landsting, der er ikke noget Kongedømme, der har man ingen Fattiglovsbestemmelser o. s. v. Der har man det borgerlige Demokrati i sin fuldeste Blomst! Og man ser ogsaa, hvad dette borgerlige Demokrati er værd. I Danmark naar man aldrig saa langt som til den fulde demokratiske Udvikling ud fra det borgerlige Demokratis Grundsætninger, fordi der allerede er sat en Modstrømning ind, nemlig den Modstrømning, som gør sig gældende i alle demokratiske Lande, den stadig mere fascistiske Udvikling af Statsapparatet, hvor man selv tilsidesætter sine egne Love for at faa Ram paa den revolutionære Bevægelse.

Denne fascistiske Udvikling af Statsapparatet ser man ogsaa her. Det er ogsaa i den Forbindelse, vi taler om Socialfascisme — det Ord, Statsministeren ikke kunde lide —, netop fordi Socialdemokratiets Spidser er vokset sammem med det kapitalistiske Statsapparat; og ved at dette Statsapparat under den voksende Krise udvikler sig mere og mere i fascistisk Retning, udvikler ogsaa det socialdemokratiske Partiapparat sig mere og mere i socialfascistisk Retning.

Og ligesom Statsapparatet tilsidesætter sine egne Love, tilsidesætter ogsaa Fagforeningsbureaukratiet sine egne Love. Vi saa det f. Eks. ved den sidste Overenskomstssituation, da Overenskomsterne forlængedes udenom de Regler og de Statutter, som gælder for Fagforeningerne, nemlig ved Beslutning af Hovedbestyrelserne. Dette viser, at man ogsaa paa dette Omraade fører en socialfascistisk Politik.

Naar man hørte det ærede Medlem Hr. Hans Niensens Argumenter for, at man ikke maatte tage Lønkampe i Danmark, at man altsaa for enhver Pris maatte undgaa disse Lønkampe og i Stedet for forsøge en mindelig Overtalelse af Arbejdsgiverne, saa forstaar man ogsaa, hvad denne socialfascistiske Politik skal udnyttes til overfor Arbejderklassen. Vi har af det ærede Medlem Hr. Christiani faaet Venstres Nedsikringsprogram ganske klart: Nedsikring af Lønninger, Nedsikring af den sociale Forsorg og endvidere Kronenedsikring, og man har ganske benægtet, at der allerede er sket store indirekte og direkte Nedsikringer, Nedsikringer der, som vi begge tidligere har berørt, betyder, at den danske Arbejderklassens Leveniveau i de sidste Aar er blevet ganske betydeligt forringet, bortset fra den store Forringelse som Følge af den øgede Arbejdsløshed. Men alligevel